

PROF. DR. SC. IVAN BEUS, DR. MED.
[6. TRAVNJA 1932. – 11. PROSINCA 2016.]

Dana 11. prosinca 2016. godine, nakon duge i teške bolesti, napustio nas je prof. dr. sc. Ivan Beus, specijalist infektolog, supspecijalist neuroinfektolog te dugogodišnji ravnatelj Klinike za infektivne bolesti „Dr. Fran Mihaljević“.

Rođen je 6. travnja 1932. u građanskoj obitelji. Otac Stjepan bio je službenik na željeznici, koji je, kako je tada bilo uobičajeno, služio od Gevgelije na makedonsko-grčkoj granici do Zagreba. Tako se Ivan rodio u Beogradu. Majka Katarina vodila je kućanstvo i brinula se za četvero djece.

Osnovnu školu polazio je u Šidu, u gimnaziju je krenuo u Vukovaru s 11 godina, a nakon preseljenja obitelji krajem Drugoga svjetskog rata nastavio je gimnazijsko školovanje u Zagrebu. Kada mu je otac 1947. godine zbog hrvatskog i katoličkog uvjerenja bio osuđen na robiju, majka se morala zaposliti, a Ivan je kao petnaestogodišnji gimnazijalac uz majku preuzeo brigu za mlađu braću i sestru.

Na Medicinskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1959. godine. Poslije odsluženja obvezatnoga vojnog roka i pripravničkog staža radio je kao liječnik opće medicine u Domu zdravlja Medveščak. Godine 1965. primljen je na specijalizaciju iz infektologije u Klinici za infektivne bolesti u Zagrebu, gdje je 1968. godine položio specijalistički ispit. Poslije-diplomski studij iz kliničke neurologije završio je 1975. godine.

Nakon završetka specijalizacije iz infektologije radio je uz doc. dr. Jurja Rulnjevića u „Centru za intenzivnu skrb i umjetnu respiraciju infektoloških bolesnika“, a poslije smrti doc. Rulnjevića 1978. godine preuzeo je vođenje tog odjela. „Centar“ je bio prvi i jedini takve vrste i kvalitete u Hrvatskoj te je slovio kao najbolje organizirani odjel za artifičijalnu respiraciju u ovom dijelu Europe – tada je imao sedam do devet modernih respiratora te druge vrhunske kompjutorizirane uređaje za dijagnostiku i terapiju bolesnika kojima je bio ugrožen život. Da bi se mogao nadzirati oporavak funkcije mozga oboljelih od meningo-encefalitisa, prof. Beus osnovao je EEG laboratorij i bio njegov dugogodišnji voditelj. U vrijeme njegova upravljanja „Centar“ se razvija, širi djelokrug rada i povećava broj hospitaliziranih bolesnika te izrasta u modernu jedinicu intenzivnog liječenja gdje se provodi stručni, nastavni i znanstveni rad. Godine 1990., na zahtjev tadašnjeg ministra zdravstva prof. dr. Andrije Hebranga, teška srca napušta „Centar“ i prihvaća vođenje Klinike za infektivne bolesti „Dr. Fran Mihaljević“. Ravnatelj Klinike bio je za vrijeme Domovinskog rata i poraća, od 1990. do umirovljenja 2002. godine.

Tijekom rada u Klinici upoznao je svoju buduću suprugu i vjernu znanstvenu suradnicu prof. dr. sc. Tatjanu Jeren Beus, također specijalicu infektologije i citologije.

Treba istaknuti da je 1972. prof. Beus među prvima sudjelovao u suzbijanju posljednje europske epidemije varirole u Đakovici na Kosovu.

Stručni i znanstveni interes prof. Beus pokazao je upravo za područje infekcija središnjega živčanog sustava i druga područja neuroinfektologije, na što upućuje i najveći dio njegovih publikacija indeksiranih u domaćim i međunarodnim časopisima. Publicirao je 184 stručna i znanstvena rada te je aktivno sudjelovao na brojnim stručnim i znanstvenim skupovima u zemlji i inozemstvu. Autor je i koautor niza poglavlja u stručnim knjigama iz područja infektologije i neurologije, a knjiga „AIDS“, u suautorstvu s prof. Josipom Begovcem, dobitnik je Strossmayerove nagrade 1997. godine. Bio je voditelj dvaju znanstveno-istraživačkih projekata.

Godine 1978. stekao je naziv primarijus, a doktorsku disertaciju pod naslovom „EEG promjene u bolesnika s tetanusom liječenih visokim dozama diazepamama“ obranio je 1981.

godine. Zvanje redovitog profesora na Medicinskom fakultetu u Zagrebu stekao je 1988. godine, a bio je prvi predstojnik Katedre za infektologiju na Stomatološkom fakultetu u Zagrebu.

Dugi niz godina bio je glavni i odgovorni urednik časopisa „Infektološki glasnik“ s međunarodnom reputacijom te član uredništva časopisa „Neurologia Croatica“.

Cijeli životni vijek prof. Beusa bio je obilježen ljubavlju za čovjeka, posebno bolesnog čovjeka, i za svoju struku – medicinu, koje se nikada nije zasitio. Bio je vrstan kliničar i dijagnostičar, pokazao je razumijevanje i požrtvornost za sve bolesnike bez obzira na nacionalnost i svjetonazor, a s velikim entuzijazmom svoje je znanje predavao mlađima. Volio je sve ljude i spasio mnoge živote ne štedeći pritom svoje snage. Bolesnici su ga neizmerno poštovali i voljeli te s divljenjem govorili o njemu. Veselio se radu sa studentima, poštovao svoje suradnike kolege, a posebno je cijenio medicinske sestre, medicinske tehničare i pomoćno medicinsko osoblje. Uvijek je imao vremena za razgovor, u ljudima je tražio samo ono dobro i pružao utjehu kada je to trebalo. Brojnim generacijama studenata medicine i stomatologije ostat će u sjećanju kao nesebičan učitelj koji je mlađim kolegama uz stručno znanje rado prenosio i svoja osobna životna iskustva.

Svoju domovinu Hrvatsku volio je iznad svega te je zbog svojeg iskrenog domoljublja za vrijeme studija u komunističkom režimu 1957. osuđen na godinu dana zatvora.

Bio je ponosan kada je 1970. godine postao osobnim liječnikom kardinala Kuharića i to je ostao do kraja kardinalova života 2002. godine. Također je bio član liječničkog konzila prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana.

Bio je redoviti član Akademije medicinskih znanosti Hrvatske, a za svoj stručni i znanstveni rad odlikovan je brojnim priznanjima: odličjem „Ladislav Rakovac“ HLZ-a, Priznanjem Svjetske zdravstvene organizacije za sudjelovanje u iskorjenjivanju dječje paralize u Hrvatskoj, Ordenom zasluga za narod sa srebrnim zrakama za doprinos u suzbijanju variole na Kosovu, odličjem Reda kneza Domagoja s ogrlicom te Velikom plaketom za moralni i humani doprinos ratnom sanitetu u stvaranju neovisne Hrvatske države od Udruge hrvatskih liječnika dragovoljaca.

Zahvalni smo prof. Ivanu Beusu na svemu dobrome što je učinio brojnim pacijentima, na znanju i iskustvu koja nam je predao, na svemu što je učinio za prosperitet Klinike za infektivne bolesti „Dr. Fran Mihaljević“, za svoju domovinu Hrvatsku i šire, kao i na svim idejama u koje je vjerovao i za koje se nadao da ćemo ih nastaviti provoditi.

Izv. prof. dr. sc. Ivan Puljiz